

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, közgazdasági, ipar-kereskedelmi és nevelészetűi hetilap.

TÖBB EGYLET KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetési pénzek és reklamációk a kiadóhivatalhoz (Feigl Gyula) intézendők.

Szerkesztőség iroda: a táblaház iskola-utcai részében.

(Szerkesztővel értekezhetni d. e. 11—12. és d. u. 1—2-ig.)

Kiadói iroda: városkör 81. sz. a nyomdában.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségbe küldött anyagok a szerkesztőséghez intézendők; mindenkor előtérben estig.

Megjelenik minden vasárnapon.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

A közegészség mint nemzetgazdasági tényező.

Körülbelül száz év előtt, 1793-ban Tornamegye alispánja, Fay Pál egy tervezetet készített, melyet bemutatott az 1791-iki országgyűlés meghagyásából akkor működött kilencz bizottság egyikében, abban t. i., a melyik a közegészségügygel foglalkozott. A tervezet tárgyalását előbb 1827-ig elhalasztották, utóbb végképen levették a napirendről.

Ezen javaslat szervezni kívánta a gyökereiben a közegészségügyet. Lehetővé tenni, hogy a halálozások már a legközelebbi években tetemesen csökkenjenek, a betegségek gyérüljenek, az élet-tartam ezen a révén meghosszabbíttassék és így a népesség gyorsabban szaporodjék.

Egészen elfogadható és külföldi tapasztalati példákkal támogadható feltevés, hogy a mennyiben az a javaslat az akkori legközelebbi, 1796-ki országgyűlésen törvénybe iktatótt. Magyarország ma több mint 26 millió lakosa volna és a progresszió aránya szerint szaporodva 1900-ban, a millenium körül, megütné a harmincz milliónyi számot.

Hogy a népesség számában s annak élet-erejében, mint akármely más hasznos tárgyban, érték, vagyon fekszik, ma már általános elfogadott axioma. A nemzet vagyonosodása vagy elszegényedése a legszorosabb, legbensőbb összeköttetésben áll az egészségügyi viszonyokkal, vagyis az azoktól függő átlagos életkorral. Minthogy minden ember élete produktív és in produktív korra oszlik

fel, vagyis: minden ember egy bizonyos ideig absolute képtelen magát fentartani, és csak ezen idő eltelte után kamatoz az a tőke, melyet rá költött fentartására, neveltetésére a már akkor produktív idős nemzedék. E szerint minden ember tőkét képvisel, azt a tőkét, a mely reá fordított, míg az lett belőle, a mi. Egy népesaládnak fentartása azon alapszik, hogy minden egyes nemzedék visszafizesse a következőnek azt a tőkét, a melybe az ő in produktív koru fentartása került s mely neki az ő megelőző nemzedék által előlegeztetett. Ezt meg is teszi minden nemzedék, mikor a tőkét az új nemzedék nevelésére fordítja. Ámde itt a népszám nem levén helyt álló, vagyis egyforma, sőt ellenkezőleg, folyton növekedik, így a tőkét az utónövés számának megfelelőleg még nevelni, kamatos kamataival együtt is visszafizetni kell. S mert ennek ekként kell történnie, szinte önként értetődik, hogy a tőke visszafizetése és növelése könnyebb vagy nehezebb feladat-e, mint van engedve.

Ha 15 in produktív évre 30 produktív év esik, akkor a nagy tőkét visszafizetni nem nagy feladat: tehát mentől kedvezőbb arány van a produktív és in produktív kor között, vagyis mentől több idő jut a visszafizetésre, annál könnyebb. Ha ellenben ez az arány kedvezőtlen, s az élő nemzedék már csak az idő rövidsége miatt is képtelen annyit szerezni, hogy ne csak magát fentartsa, hanem még a születések fölőse által mindig növekedő szaporulatot is fölnevelhesse, sőt hogy még akkorára is, midőn ismét keresésképtelenné, tehát fogyasztóvá válik, valamit megtakaríthasson, — itt

okvetlenül be kell állítani a nemzeti elszegényedésnek, sőt nyomornak, az ősök által meghagyott tőke elfogyasztásának, s ebből lesz a kérdésnek nemzetgazdasági oldala.

Egy bizonyos középéletkor tehát föltétlenül szükséges, hogy az ember in produktív éveire juthasson annyi idő, mennyi alatt a nyert előleget visszafizetni lehessen.

Ha e részben hazai viszonyainkat tekintjük, konstatálnunk lehet, hogy elővéve tizenhét nyugot-európai államnak 10—30 évi halálozási viszonyaira vonatkozó adatait, és minden államból kiválasztva éppen azt az évet, amely alatt az említett idő alatt abban az államban a legkedvezőtlenebb volt a halálozás, és ezen legkedvezőtlenebb halálozásoknak átlagával hasonlítjuk össze az egy évtized alatt minálunk észlelt legkedvezőbb halandóságot (tehát amott a legrosszabb, itt a tapasztalt legjobb esetet), — még ez az összehasonlítás is mutatja, mert tíz évi átlagban minden évben százezer embernél több halt meg nálunk, mint a mennyi a művelt külföld bár a legnagyobb, legkedvezőtlenebb halálozásainak átlaga mellett meghalt volna, tehát tíz év alatt egy milliónál több embert veszítettünk fölös számmal (idő előtt), nem is számítva az ezek után bizony bekövetkezendő szaporodást.*)

Nálunk sopánkodnak fajunk lassu növekedése fölött s csaknem kivétel nélkül, legalább általános, de ép oly tévesen, azt hiszik, hogy a szü-

* Wesselorszky: Tanulmányok hazánk közegészségügyi állapotára felelt.

TÁRCZA.

Szalónak vára.

(Mutatványul Wittinger Antalnak „Köszeg városa és környéke” című művéből.)

Vasvármegye északnyugati hegyes vidékének egy kiváló történeti helye még Szalónak (Zlaunak, Zalunak, 406 m.), egy régi és a vidéken nem csak a leg-épebb, hanem a legkevesbé átalakított vár. Jól elrejtőzött a magasabb hegykúpok mögött, abba a félkörbe esik, melyet Köszeg, Szt.-Vid, Rohonc és Borostyánkő egykori hegyi várai alkottak, s melyek a III. században a Német-Ujvári grófokat uralták. Környéke meglehetősen mély völgyekből áll, melyek tömörebb hegcsoport között húzódnak el és forrásvizek által öntözve. A Fehérpatak (Tauchen) völgyére meredő egyik sziklatömbre épült, csak hogy ki által, arról nincsenek biztos adataink. Okmányokban már a XIII. században említették, mint Német-Ujvári Henrik birtoka. E garázda főúr 1270-ben minden határszéli váraival együtt Szalónakot is Ottokár cseh király kezére játszta. IV. László magyar király 1274-ben a fővenyi és somlói puszták közt vívott ütközet után Henrik holt testén át a Német-Ujvári testvéreket üldözőbe vette és decz. 1-én e vár alatt táborozott. Azt bevennie azonban nem sikerült. Itt kelt másnap, decz. 2-án, az a levele, melylyel földjét a felségsértésbe esett vasvármegyei királyi íjászoknak, kik néhai Henrik

bánnal és fiaival ellene fegyvert fogtak, hívének Herrand barsi és semptei főispánnak, a királyné étkefogó-mesterének adományozta. Mikor Albert osztrák herceg 1289-ben a Német-Ujváriak határszéli birtokait elfoglalta, Rohonc után mindjárt Szalónakot fogta ostrom alá, s ez Haufers Hugó közbenjárására Rohonczéhoz hasonló föltételek mellett kaput tárt. Örízete a várnak Stubenberg Henrikre bízott, aki azonban nem sokáig dicsekedhetett e tisztével. A XV. század első felében Szalónak ura valami Debrentey Benedek fia, Basi, kire 1436-ban nagy a panasz, hogy jobbágyait és szolgálait több ízben prédára küldte a szomszéd vidékre. E század második felébe esik Szalónak fénykora. 1450-ben Baumkircher András német lovag újra kezdé építtetni és 1560-ban teljes pompájában állott a vár, melyet az utas részben ma is láthat. Baumkircher híres vitéz volt, és Mátyás király idejében magyar főúr. Őt Frigyes császár, kinek roppant nagy szolgálatokat tett, 1471-ben Grácban álnokul kézre kerítvén, lefejeztette. Ugyancsak Baumkircher építtette a szalónaki városi szép plébánia-templomot és a pálosok zárdáját csupa terméskőből és gótikus stílusban. Az előbbi restaurálva most egyik építészeti ékessége a helynek, míg az utóbbinak csak romjai láthatók a keresztályosó és étterem felismerhető maradványaival. 1492-ben Szalónak Flatnitzer Vid hatalmában van, ki az uradalmához tartozó területen át bort szállító köszegiekén különböző méltatlankodásokat követett el. Még e században nőn ágon a Kanizsai családra szállott, majd pedig az Ujlakiakra.

A külső várrész 1648-ban épült, amióta Szalónak a Batthyányak birtoka. A belvár (régí vár) udvarába, mely alig néhány négyszög méternyi területű, magas ivű kapun át juthatni, és ennek külső baloldali falában nagy kőtáblán Baumkircher domborművű alakja látható latin szövegű gót felirással. A vár és az ehhez tartozó birtok nagy része ez időszert egy jótékonyágáról ismeretes magyar főúr, id. Batthyány Károly tulajdona, míg másik, néhai Batthyány Lajos gróf első magyar miniszterelnök egykori részét Schmidt Ferencz nagybirtokos vette meg.

Szalónaknak, mint helységnek belrendezettsége kissé szabálytalan, utcái rendezetlenek, ami várszerkezetének tulajdonítandó; házai azonban elég csinosak.

Kirándulás a Mürz völgyébe.

Utatrás.

Írta

Sissovits Miklós.

— A „Köszeg és Vidéke” eredeti tárczaja. —
(Vége.)

Wartbergen jól mulattunk július 15-ig.

Július 15-én reggel 8 órakor — oly kényelmesek voltunk — indultunk visszafelé. Wartbergől délnek haladva Kindberg csinos mezővárosra mentünk végig, hol nagyrészt magyar nyaralók vannak; tovább Kindbergdől, Edelsdorf-on át Stainera érkezünk 11 órakor, hol is megebédeltünk; a pocsonyo megint „söhntzli” volt! —

